

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 773/2024
03.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Младен Симић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, ВУ Дедиње, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4929/21 од 24.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 03.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4929/21 од 24.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4929/21 од 24.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1906/17 од 11.07.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име оствареног прековременог рада за период од децембра 2011. године до фебруара 2012. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, ближе наведено у овом ставу изреке, и на име неисплаћених дневница за период од 07.12.2011. године до 31.12.2011. године износ од 1.680,00 динара са каматом почев од 01.01.2012. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за исплату увећане зараде за остварене сате прековременог рада и неисплаћене дневнице изнад износа досуђених ставом првим изреке, а у новчаним износима и са каматом као у садржају тог става. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 177.748,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Одлучујући о жалби тужених, Апелациони суд у Београду је након одржане расправе донео пресуду Гж1 4929/21 од 24.10.2023. године којом је ставом првим изреке, одбио жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове

жалбеног поступка у износу од 74.848,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова првостепеног и другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011... 10/2023), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужене као посебној у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни суд је становишта да у овој врсти спора није потребно уједначавање судске праксе, нити ново тумачење права. Другостепеном пресудом правноснажно је одлучено о исплати увећане зараде на име оствареног прековременог рада и неисплаћених дневница, применом релевантних одредби Закона о Војсци Србије и одредби члана 172. Закона о облигационим односима, на основу којих су нижестепени судови усвојили тужбени захтев. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописују одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Правилно је становиште другостепеног суда да се у конкретном случају ради о праву на накнаду штете због неисплаћене плате за обављени рад и о том праву се може решавати и у судском поступку, независно од тога да ли је уопште и покретан управни поступак или не, с обзиром да тужиоцу, као цивилном лицу лицу на служби у Војсци Србије, Војној установи „Дедиње“, у објекту ... полигона на ..., није омогућено да користи слободне дане, да о захтеву тужиоца да му се одобри коришћење слободних дана није одлучено, нити му је исплаћена зарада за остварен прековремени рад. Пресуда Врховног суда Рев2 554/21 од 08.07.2021. године на коју је указано ревизијом, донета је поводом другачије чињеничноправне ситуације.

Из наведених разлога на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

Испитујућу дозвољеност ревизије у смислу члана 410 став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

У парницама у којима је предмет новчано потраживање из радног односа за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате је поднета дана 20.12.2013. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 29.341,93 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд оценио да је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић